

Farnost církve Československé husitské v Rudici

BUĎTE U NÁS VÍTÁNI!

Otevíráte dveře do našeho společenství a my Vás upřímně zveme dovnitř.

Jsme rádi, že jste zavítali na nástěnku naší farnosti.
Co vám chceme nabídnout?

Jsme otevřeným společenstvím svobodných, zodpovědných a tolerantních lidí, kteří chtějí mít dobré vztahy k Bohu i lidem kolem sebe. Snažíme se přes svoji nedokonalost a nedostatky vytvářet dobré zázemí pro všechny, kdo stojí o hodnoty víry, naděje a lásky.

Pravidla našeho jednání k Bohu i lidem: být svobodný a zodpovědný, mít úctu k druhým, jednat pravdivě a otevřeně, zkrátka být v životě v pohodě. Zveme Vás i k návštěvě u nás, neváhejte a poďte dál.

Srdečně Vás osobně věřící (kteréhokoliv vyznání),
hledající i nevěřící zveme na tato sváteční setkání ve
společenství Církve československé husitské.

V RUDICI, V KAPLI SV. BARBORY
V KAŽDOU SOBOTU VE 14:00 HODIN

/ OD ŘÍJNA DO DUBNA /

V KAŽDÝ PÁTEK V 18:45 HODIN

/ OD KVĚTNA DO ZÁŘÍ /

Na viděnou se těší s Vámi Váš farář Martin Kopecký.

**Biblické hodiny jsou každý pátek v 19:00 hodin u
Kulaviaků.**

**Náboženství pro děti je každou středu ve 13:30 hodin ve
škole.**

Kontakty na správu farnosti:

Telefon: 606 702 768 nebo

515 157 087

Farář: Martin Kopecký, e-mail: fararmartin@seznam.cz

Kazatelka: Helena Ladičová, e-mail: h.ladicova@tiscali.cz

Předsedkyně rady starších: PhDr. Jana Skácelová

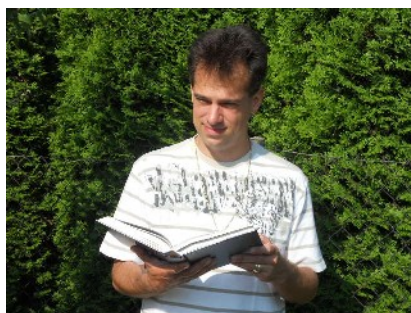
Číslo účtu, pro zaslání daru: 1362112389/0800

Internetové stránky: <http://www.drevenykostelik.cz/>

Informační portál: <http://fararmartin.digiinfo.eu>

Historie Církve československé husitské

Církev československá vznikla v roce 1920 oddělením se od církve římskokatolické. Na jejím počátku stálo hnutí katolických kněží usilujících o obnovu církve. V jejich čele stál dr. Karel Farský, pozdější první patriarcha. Jejich cílem bylo přiblížit křesťanské poselství modernímu člověku. Proto Církev československá husitská uchovala některé prvky z katolictví (liturgie, svátosti). Snažila se však od počátku duchovně navazovat a rozvíjet odkaz české reformace (husitství, Jednota bratrská). Tuto návaznost později církev vyjádřila i změnou svého jména, když na sněmu v roce 1971 přijala další přívlastek husitská. Také symbol církve: kříž a kalich, odkazuje k dědictví české reformace. V současnosti je Církev československá husitská členkou Světové rady církví, Ekumenické rady církví, Konference evropských církví, Leuenbergského společenství. S římskokatolickou církví uzavřela dohodu o vzájemném uznání křtu, s církví českobratrskou evangelickou podepsala dojednání o vzájemném uznání křtu, uznání ordinované služby a o dvojím členství. Podle sčítání obyvatelstva z roku 2001 se k ní přihlásilo asi 94 000 obyvatel ČR. S tímto počtem se řadí na 3. místo.

KDO JE ZDE FARÁŘEM ???

Slušelo by se Vám povědět něco o sobě, ať se lépe poznáme. Jmenuji se Martin Kopecký. Narodil jsem se sice v Boskovicích, ale celý život jsem prožil v Blansku. Duchovním správcem blanenské farnosti jsem od roku 2000, v ostatních farnostech od roku 2001 administrátorem, ale už od roku 1995 jsem zde byl kazatelem. Mám rád své poslání v tomto kraji, i když projít a přežít všechna úskalí, být farářem v 21. století nejsou nikterak jednoduchá. Poznal jsem, že víra má pro mě osobně i pro druhé nejen smysl, ale i sílu. Není pro mě berličkou, ale pevnou půdou pod nohama. Apoštol Pavel (můj svědek víry) osm hodin denně pracoval – šil stany, osm hodin vyučoval ve víře a osm hodin spal – odpočíval. Snažím se přes dílčí nezdary podobně jít svojí kněžskou službou. Snažím se tedy udržet si co největší kontakt s každodenní realitou života mezi lidmi. V občanském povolání pracuji 15 let jako stavbyvedoucí na stavbách v Blansku a okolí, v konfrontaci se vším, co náš čas nese s sebou, proto si také dovolím říci, že rozumím obyčejným lidem i problémům každodenního života. S manželkou Ivanou (pracuje jako učitelka zpěvu v ZUŠ Blansko) se snažíme vychovávat děti Petra a Martina.

Rád se s Vámi se všemi uvidím. Mám rád lidi, a když cítím, že lidé dovedou tuto službu ocenit tím, že přijdou, pobaví se, obyčejně lidsky dovedou přijímat, je to pohlazení po duši všem. Zkuste i Vy objevovat tuto krásu stránky lidského života. Těším se s Vámi na jakákoliv setkání.

PĚKNÉ KŘTINY, KRÁSNA SVATBA, DŮSTOJNÝ POHŘEBNÍ OBŘAD

Co dělat, když.....

Nabídka pro vás Vážení a milí, všechny služby jsou darem pro Vás všechny bez rozdílu, nejen pro členy husitské církve, ale pro každého, kdo má zájem.

Co mám dělat, když chci pokřtít své dítě?

Křest je základním darem do života člověka a rodiče by neměli zapomínat na tento veliký vklad do života svých dětí. Křtíme novorozeňátka i větší děti. Být pokřtěný je požehnání a zdravý základ života. V době, kdy poroste vliv sekt a různých duchovních proudů, být zakotven a mít svůj duchovní domov v tradičním, osvědčeném společenství je dar. Mluvme o tom v rodině, se známými či sousedy. Rád každému podle přání vyhovím. Je za potřebí, domluvit si schůzku s bratrem farářem, který vám rád vyhoví i co se týče vašich časových možností, domluvit s ním vše potřebné co připravit, oslovit kmotry, vybrat případné křestní jméno atd. Každé dítě má vždy svou vlastní křestní slavnost (nekonáme hromadné křty několika dětí zaráz) a tak zpravidla další neděle a podle přání rodin se křtí.

Co mám dělat, když se chci, jako dospělý, pokřtít?

Je to velké a vítané životní rozhodnutí máte u nás plnou podporu a otevřené dveře. Jsme Vám k dispozici. Křtu dospělého předchází také osobní příprava s bratrem farářem. Je třeba vše pro tento důležitý okamžik připravit a být připraven křest přijmout v celém bohatství jeho požehnání pro náš život. Stačí se jen ozvat. Křestní slavnost dospělých se koná každý rok na Bílou sobotu o Velikonocích, ale i během roku.

Co mám dělat, když chci svatbu?

Manželství je dar. Na radnici je každý pár kus, číslo v pořadí. Nabízím každému prožít tento den svého života podle vlastních přání. Náplň obřadu, tj. slovo, hudba, zpěv, výzdoba, místo... je na každém páru jak si zvolí. Stačí jen přijít, na všem se lze domluvit. Svatební obřady konáme v dřevěném kostelíku, v dalších našich kostelích a kaplích, venku v přírodě, či podle přání snoubenců i na jiných místech. Je zapotřebí ozvat se a přijít na setkání s bratrem farářem domluvit si obsah přípravy, svá přání, poznat co vše vám můžeme nabídnout pro váš svatební den.

Co mám dělat, když slavíme manželské jubileum?

Když si přejete, kromě již prožité občanské svatby, požehnání svého vztahu před Bohem máte možnost.

Když chcete důstojně prožít stříbrnou, zlatou, diamantovou svatbu či jiná jubilea jste na správné adrese. Dohodněte si setkání s bratrem farářem a rádi vám posloužíme.

Co mám dělat, když zařizuji pohřeb?

Důstojně se s člověkem rozloučit patřilo vždy k základním krokům lidskosti a kultuře každé společnosti. Mluvte o posledních věcech v životě člověka s druhými. Když někdo v okolí zemře, nabídněte mu tuto službu. Je jedno, zda byl či nebyl, zemřelý v husitské církvi. Poslední, důstojnou službu lásky rád prokážu komukoliv. Pohřební obřady mohou být v kostelích, obřadních síních, venku pod širým nebem na vhodných místech. Slovo, zpěv a služba našich varhaníků je doprovází. Než jdete zařizovat vše na pohřební službu, je nejprve potřeba domluvit den a hodinu s bratrem farářem.

Co mám dělat, když jsem nemocný?

Nemocní upoutaní na lůžko jsou pravidelně navštěvováni 1. a 3. sobotu v měsíci dopoledne se svátostí útěcha nemocných. Je to velká posila všem, že nejsou sami a společenství na ně nezapomíná. Na požádání však kdykoliv i mimo termín, umírající 24. Hodin denně. Jen volejte kdykoliv o tuto službu. Před operací, dlouhodobým pobytem v nemocnici atd. Hlaste se! Hromadně se svátost udílí v kostele po bohoslužbách 1. pátek v měsíci lednu a červnu.

Co mám dělat, když chci své děti či dospělého přivést k přijímání první Večeře Páně?

Děti se připravují v setkáních, které zajímavou a poutavou formou je uvádějí do daru svátosti. Nová příprava začíná. Dospělí se domlouvají s bratrem farářem.

Co mám dělat, když chci přijmout svátost biřmování?

V naší farnosti se udílí svátost biřmování zpravidla o svatodušních svátcích. Další příprava začíná. Hlaste se!

Co mám dělat, když mi neslouží nohy a chci jít na bohoslužby?

Léta funguje v našem společenství tato služba dovozu autem na bohoslužby a zpět domů. Nebojte o ni požádat kdokoliv a kdykoliv bez rozdílu.

Co mám dělat, když se chci zpověd', radu, informaci či osobní rozhovor?

Kdykoliv se domluvit s bratrem farářem a najít společný termín setkání.

Co mám dělat, když chci dát finanční dar?

Domluvit se s účetní naší farnosti, vystavíme řádné potvrzení, smlouvu atd.

Co mám dělat, když chci zasílat farní zpravodaj, týdenní katecheze a jiné informace z farnosti na svůj e-mail?

Napsat si o tuto službu [e-mailem](#) a my vás zařadíme do adresáře.

PÁR OTÁZEK, KTERÉ SI MNOZÍ LIDÉ KLADOU???

Hodí se křesťanství do dnešního světa?

Pro někoho je křesťanství uzavřená kapitola, která je dnešnímu světu cizí. Je však mnoho lidí, pro které je víra v Ježíše Krista důležitá a nikdy by se jí nevzdali. Jsou mezi nimi staří i mladí. Najdeme mezi nimi vědce, lékaře, politiky, umělce i obchodníky. Bible patří mezi nejprodávanější knihy na světě. Křesťanství na rozdíl od mnoha módních směrů není jen myšlenka, názor či teorie. Víra neaspiruje ani na jednotný výklad světa. Je to něco daleko prostšího a jednoduššího – pozvání k naději, k novému pohledu na život a na svět. Je to výzva, kterou by bylo škoda obejít.

Není víra jen pro slabochy, kteří si sami nevěří?

Jsou chvíle, kdy každý člověk hledá naději a potřebuje něčemu věřit. Přestože jsme v mnoha ohledech soběstační, na to abychom odvalili všechny kameny, které nás v životě tíží, nám přece jen síly nestačí. Křesťanská víra však není berlička, o kterou se potřebujeme občas opřít. Ježíš nehledal pouze nemocné a nešťastné. Dovedl změnit život i těm, kterým zdánlivě nic nescházelo. Lidé ho následovali, protože jim nabízel něco jiného, než dosud poznali. I dnes Ježíšův příběh motivuje ke změně života. Silné i slabé. Bohaté i chudé. Zdravé i nemocné. Každý tu může najít něco, co mu chybí, a díky víře se odváží, na co by sám nestačil. Křesťanská víra není recept na štěstí. Otevírá však oči pro mnoho dobrého, co sami od sebe nevidíme.

Může uvěřit každý?

Většina lidí něčemu věří. Lišíme se však v tom, komu a čemu věříme. Někdo věří sám sobě. Jiný doufá ve vyšší spravedlnost. Další se řídí horoskopy. Někdo se vidí ve svých dětech. Jiný nedá dopustit na své rodiče. Mnoho lidí spoléhá na svůj majetek. Je také řada zklamaných, kteří už nevěří ničemu. Křesťané jsou přesvědčeni, že jediný, komu můžeme s důvěrou svěřit svůj život je Bůh, který se stal v Ježíši Kristu člověkem. Tato víra se nedá dokázat ani vnutit. Je to však příležitost, která je nabídnuta každému člověku. Bůh probouzí v našem srdci důvěru a naději. Záleží na nás, zda ji přijmeme, nebo odmítneme. Nepoznáme její bohatství z venku. To člověk zakusí jedině, když vstoupí dovnitř.

Proč je tolik církví ?

Pro někoho by možná bylo přesvědčivější, kdyby byla jen jedna církev a jedno spolehlivé učení. V žádné oblasti života však není dobré, když má někdo monopol a chybí mu konkurence. Byla to především veliká moc a výsadní postavení, co přispělo k tomu, že se církev dopustila řady chyb a nespravedlností. Jestliže dnes vedle sebe žije řada církví, neznamená to, že musí jít proti sobě. Významná část toho, co jednotlivé církve vyznávají a učí, se shoduje. Rozdíl je pouze v některých důzřezích a způsobech zbožnosti. I když rozdělení církví působí řadu problémů, svědčí současně o tom, jak bohatá a rozmanitá je křesťanská víra. Každý si proto může najít společenství, které mu bude blízké a kde najde svůj domov.

V čem jsou husité jiní?

Husité kladou velký důraz na osobní vztah člověka k Bohu. Ve svém učení se snažíme vycházet z Bible. To je důvod většiny rozdílů, kterými se lišíme od římskokatolické nebo pravoslavné církve. Pojetí víry a života je však natolik široké, že se do něho vejdu všichni, kteří se shodnou na základních věcech a nelpí na jediné podobě víry. Místo abychom svým členům předpisovali, jak se mají chovat, vedeme je k vlastní odpovědnosti před Bohem. Patříme do skupiny nekatolických církví, které rozvíjí dědictví reformace. Hlásíme se k Husovi, Komenskému, Jednotě bratrské. Oficiální název naší církve je Církev československá husitská.

Musí chodit husita do kostela?

Nemusí. Mnozí tam však chodí rádi. Návštěva bohoslužeb pro ně není nudná povinnost, ale příležitost načerpat sílu a odhodlání do dalších dnů. V kostele slyšíme, na čem Bohu záleží a jak to můžeme naplnit ve svém životě. Sdílíme se tu o svou víru, radost i naději. Společně se modlíme a zpíváme. V církvi se však nekonají pouze nedělní bohoslužby. Během týdne se na farách schází děti a mládež, dospělí i senioři, hudební a

pěvecké skupiny a někde i rodiče s malými dětmi. V našich farnostech se také organizuje sociální pomoc a ve střediscích Diakonie církev pomáhá lidem s různým typem postižení. Církev je rodina, v které může mít člověk zázemí, oporu a domov. Máme vlastní zpěvník se 350 písněmi rozvrženými na celý liturgický rok. Bohoslužba má své pevné části i proměnné, říká se jí liturgii a slaví se ve všech husitských kostelích, sborech, chrámech a modlitebnách.

Kdo je to farář?

Farář je člověk, který si jako své povolání zvolil službu v církvi. V husitské církvi tuto službu konají muži i ženy a většina z nich má rodinu a děti. Krása tohoto povolání spočívá v rozmanitosti. Farář musí umět dobře vycházet s lidmi, ale také opravovat kostely. Snaží se rozumět dětem i babičkám. Naslouchá lidem, kteří se potřebují svěřit a poradit. Připravuje snoubence na manželství. Navštěvuje nemocné a povzbuzuje lidi, kteří mají trápení.

V létě jezdí s mládeží na vodu a v zimě nacvičuje vánoční hry s dětmi. Jeho nejdůležitějším úkolem je, aby lidem otevíral cestu k Bohu. Každou neděli připravuje bohoslužby, kázání, v kterém se pokouší objevit v biblickém příběhu aktuální Boží slovo pro sebe i své posluchače. Tak jako každý člověk i on někdy chybuje a těžce hledá víru. Přesto nám může ukázat cestu k Bohu.

Co křesťané nesmí?

Křesťané se snaží, aby svým jednáním nikomu neublížili. Biblická přikázání a ostatní mravní normy chápou jako směrovky, které nám ukazují, po jaké cestě je dobré se vydat. Kdybychom si museli všechno vyzkoušet sami, bylo by to draze zaplacené poznání. Křesťané jsou přesvědčeni, že Bůh nám svým slovem ukazuje spolehlivou cestu a nic dobrého nám neodepřel. Proto se snažíme dodržovat Desatero a řadu dalších rad, které nacházíme v bibli. Není to pro nás zákon, který nás omezuje, ale pomoc v každodenním rozhodování, za kterou jsme vděční. I když se nám často nedaří žít podle Božích slov, stále znovu se o to pokoušíme.

Chodí husité ke zpovědi?

Zpověď má v husitské církvi řadu podob. Na prvním místě je to osobní modlitba, v které Bohu svěříme svá provinění. Věříme, že Bůh odpouští každému, kdo k němu přichází s upřímným srdcem. Když je problém složitější a potřebujeme se poradit, jak své chyby napravit, můžeme jít za svým farářem nebo jiným věřícím člověkem, který nás vyslechne a společně se modlíme za Boží pomoc. Když se v našich sborech slaví večere

Páně, přiznáváme se ke svým chybám ve společné modlitbě. Jistotu, že nám Bůh vyznané hříchy odpustil, nacházíme v Kristově oběti. Věříme, že naše slabosti a selhání vzal na sebe Ježíš, když umíral na kříži. Díky němu se již nemusíme trápit tím, co bylo. Radost z Božího odpuštění smíme prožít při večeři Páně, kdy na památku Kristovy oběti lámeme chléb a přijímáme víno, která se slaví při každých bohoslužbách.

Může modlitba pomoci?

Modlitba je veliký dar. I ten nejobyčejnější člověk se může obrátit přímo k Bohu a Bůh ho slyší. Není k tomu potřeba žádné zvláštní řeči ani splnit složité podmínky. Modlit se můžeme kdykoli a kdekoli. Mnoho lidí se modlí, teprve když si neví rady. Modlit se však můžeme i tehdy, když prožijeme něco krásného. Když se ráno probudíme, je to důvod k vděčnosti. Když usedáme k obědu, sluší se poděkovat tomu, kdo se o nás stále stará. Když večer usínáme, je dobrá příležitost odevzdat uplynulý den s jeho radostmi i těžkostmi Pánu Bohu. Když se modlíme, je to jedna z mála chvil v životě, kdy můžeme být zcela otevření. V modlitbě nemá smysl si na nic hrát. Bůh o nás ví všechno. A přece nám naslouchá. Když se člověk modlí, nalézá pochopení a sílu, které mu chybí.

Proč je na světě tolik utrpení?

Mnoho zlého si lidé způsobí vlastní vinou. Důvod lidského trápení však nedovede uspokojivě vysvětlit nikdo. Odmítnout Boha jen proto, že něco nechápeme, nic neřeší. Bible však říká důležitou věc: Bůh lidské utrpení nechce. Ježíš - na rozdíl od obecného mínění své doby - nemoci a katastrofy nepovažoval za Boží trest, ale viděl v nich výzvu k vzájemné pomoci a solidaritě. Vlastním příkladem nám ukazuje, jak se zlem zápasit. Povzbuzuje nás k větší odvaze a statečnosti. I když zlo nedokážeme vždycky odstranit, můžeme ho alespoň zmírnit nebo obrátit k dobrému. Křesťané věří, že v Ježíši Kristu na sebe Bůh vzal úděl člověka se vším, co k němu patří - včetně pochybností, zrady, opuštěnosti, úzkosti, utrpení a nakonec i smrti. Boží solidarita s naším lidstvím v celé jeho křehkosti je největší pomoc, kterou křesťanská víra nabízí...